

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zastoupena opatrovníkem L. L., zastoupena JUDr. Martinou Hrbatovou, advokátkou se sídlem Karlov 6, Prostějov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2015, čj. 34 Ad 18/2014 – 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- IV. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Martině Hrbatové, advokátce se sídlem Karlov 6, Prostějov, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1.300 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala ke krajskému soudu žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu, který spatřovala v tom, že žalovaná prováděla srážky z jejího důchodu na základě v žalobě vyjmenovaných exekučních titulů a exekučního příkazu. Domáhala se toho, aby krajský soud určil, že strhávání srážek žalovanou z důchodu

žalobkyně pod čj. X bylo nezákonné, a dále aby žalované zakázal strhávat částku vyšší než 3.684 Kč z důchodu žalobkyně k uspokojení pohledávky oprávněného Statutárního města Prostějov ve zmíněné věci.

[2] Krajský soud neshledal v postupu žalované nezákonnost, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že žalovaná je subjektem povinným provádět srážky z příjmu žalobkyně na základě exekučního příkazu, avšak není oprávněna zkoumat zákonnost či nezákonnost exekučních titulů a exekučního příkazu, jak se mylně domnívala žalobkyně. Případnou nezákonnost těchto rozhodnutí lze namítat v soudním a exekučním řízení.

II. Kasační stížnost

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) prostřednictvím ustanovené zástupkyně velmi strohou kasační stížnost, a to proti výroku I. o zamítnutí žaloby a proti výroku IV. o odměně ustanovené zástupkyně.

[4] Stěžovatelka za prvé považuje za nesprávný a nedůvodný závěr krajského soudu, že správní orgán nemá žádnou jinou možnost, než realizovat pokyn exekutora. Soud nesprávně posuzoval řešenou problematiku pohledem civilního soudu rozhodujícího o exekuční věci, ač měl rozhodovat jako správní soud o nezákonném zásahu správního orgánu. Neposuzoval tedy otázku, která byla předmětem řízení.

[5] Za druhé stěžovatelka brojí proti nepřiznání částky 2.531 Kč ustanovené zástupkyni za úkon spočívající v nahlížení do spisu. Soud totiž nesprávně uzavřel, že tento náklad je neúměrný k době studia spisu, neboť v současné době probíhá studium spisu tak, že si ustanovený advokát pořídí fotokopie celého spisového materiálu, které si pak v klidu prostuduje. K tomu je nezbytné, aby se dostavil z Prostějova do Brna a zpět a vynaložil tak náklady cestovního a ztráty času, jež jsou zcela jednoznačně zákonným požadavkem advokáta.

[6] Stěžovatelka tedy navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Žalovaná se ve stanovené lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Z obsahu kasační stížnosti lze dovodit, že stěžovatelka brojí nejprve proti nezákonnosti napadeného rozsudku dle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kterou spatřuje v nesprávném posouzení otázky, zda strhávání namítaných srážek z důchodu žalobkyně představuje nezákonný zásah. Tuto námitku však stěžovatelka nijak konkrétně nerozvedla, pouze uvedla, že tento závěr považuje za nedůvodný a nesprávný.

[11] Stěžovatelka ve své žalobě především namítala nezákonnost exekučních titulů a exekučního příkazu, na základě nichž žalovaná provádí srážky z jejího příjmu. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s posouzením krajského soudu, který v provádění srážek z důchodu stěžovatelky neshledal nezákonný zásah ze strany žalované. Žalovaná je totiž jako plátkyně důchodu žalobkyně povinna v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (§ 299 a násl. ve spojení s § 276 a násl.) a zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a o změně dalších zákonů [§ 59 odst. 1 písm. a)], provádět srážky z důchodu bez toho, aby jakkoliv přezkoumávala zákonnost příslušných exekučních titulů a exekučního příkazu. Pokud tedy žalovaná při provádění srážek z důchodu postupovala v souladu s jí zasláným exekučním příkazem a právní úpravou obsaženou v občanském soudním řádu a exekučním řádu, nelze v jejím postupu shledat nezákonnost. Nejvyšší správní soud proto námitku stěžovatelky týkající se nesprávného posouzení právní otázky soudem neshledal důvodnou.

[12] Kasačnímu soudu dále není zřejmé, z čeho stěžovatelka vyvozuje, že krajský soud posoudil věc pohledem civilního soudu, nikoliv jako žalobu proti nezákonnému zásahu dle soudního řádu správního. Tuto námitku stěžovatelka blíže nekonkretizovala, proto soud pouze stručně poznamenává, že považuje postup krajského soudu za správný a zcela v souladu s § 82 a násl. s. ř. s. upravující řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ze strany správního orgánu. Jako civilní soud by naopak postupoval tehdy, pokud by přezkoumával zákonnost jednotlivých namítaných exekučních titulů a exekučního příkazu, což krajský soud správně neučinil.

[13] Nelze přisvědčit ani druhé kasační námitce, tedy že krajský soud měl ustanovené zástupkyni přiznat odměnu také za úkon spočívající v nahlížení do spisu. Nejvyšší správní soud souhlasí s tím, že uplatněná odměna je v tomto případě neúměrným nákladem. Prostudování kopií spisového materiálu lze navíc nepochybně započítat do úkonu spočívajícího v převzetí a přípravě zastoupení, který byl ustanovené zástupkyni přiznán. Na okraj Nejvyšší správní soud poznamenává, že lze polemizovat s tím, zda všechny úkony, za něž krajský soud ustanovené zástupkyni přiznal odměnu, představovaly úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Replika žalobkyně k vyjádření žalované ze dne 9. 3. 2015 například toliko odkazuje na doplnění žaloby a stěží ji tak lze považovat za písemné podání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Stejně tak důvodnost a účelnost tří porad s klientkou není Nejvyššímu správnímu soudu zcela zřejmá.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud tedy neshledal námitky stěžovatelky důvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

[16] Krajský soud ustanovil stěžovatelce zástupce z řad advokátů, jehož zastupování trvá i v řízení o kasační stížnosti; náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Výše těchto nákladů spočívá v odměně advokátky za jeden úkon právní služby (kasační stížnost) v částce 1.000 Kč [§ 9 odst. 2, § 7 bod 3 a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a v náhradě jejích hotových výdajů v částce 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkově tedy bude ustanovené advokátce JUDr. Martině Hrbatové vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu částka 1.300 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. V této souvislosti je však namístě poznamenat, že ustanovená zástupkyně svým velmi strohým odůvodněním kasační stížnosti příliš nepřispěla k ochraně práv stěžovatelky, spíše usilovala o obranu svého nároku na odměnu za zastupování stěžovatelky v řízení před krajským soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu